

de cara al món

L'era de les grans negociacions sembla que ja és ací... Però, on arribarem amb tantes negociacions? El món sembla que està llençat damunt d'un caos. Avui ja no es tracta de problemes isolats, els quals poden resoldre's per si sols, es tracta, precisament, de qüestions que estan lligades estretament les unes amb les altres, format un conjunt inseparable.

En l'ordre econòmic, la Conferència de Lausana, haurà de solucionar la qüestió dels pagaments internacionals i s'hauran d'esvaïr les inquietuds que continuament promouen els presupostos de tots els estats i també llurs preocupacions industrials i comercials. Perquè una nació pugui pagar els seus deutes exteriors, cal que exporti, puix és l'excedent de les exportacions el que ajuda a liquidar els deutes. Com a conseqüència les nacions han estat incitades a fortificar llurs fronteres duaneres i la qüestió del proteccionisme creixent s'ha situat a primer pla. Però aquest proteccionisme que fragmenta el món en compartiments invulnerables, no fa res més que elaborar una lluita econòmica i la seva repercussió damunt la política és inevitable: exalta el nacionalisme econòmic i aquest provoca la guerra. A fi que una nació pugui estimular la seva exportació, cal que el cost de producció de mercaderies baixi: d'ací prové la desvalorització de la moneda i l'anarquia monetària; d'ací prové la compressió general de salaris. Tots aquests problemes, junt amb el del bimetallisme, seran evocats en la conferència de Lausana, l'objecte inicial de la qual és

l'examen de les reparacions i deutes de guerra.

La conferència del desarmament seguirà a la de Lausana. Hom diu que en totes dues conferències la tècnica estarà per damunt de la política, però creiem que, en realitat, serà el revès. Tots els estats hauran d'examinar llurs relacions amb les potències limítrofes; exposaran llurs necessitats colonials i també els perills que llurs règims socials poden portar a l'interior. Aquests seran, ultra el desarmament, els temes que s'hauran de tractar a Ginebra. Després d'aquesta conferència hom podrà veure, clarament, la situació actual del món.

Donant una ullada al mapa polític del nostre planeta observarem l'infinitat de peripècies que està passant i veurem, també, que l'època que s'escola és prodigiosament confusa: L'Hitlerisme insolent de més enllà del Rhin; la conquesta de la Manxúria, pel Japó, en plena pau oficial; el desvetllament dels pobles de la Indo-Xina i de la Índia britànica, on s'està elaborant una de les revolucions més grans que registrarà la història; l'aparició dins de l'Europa central i sub-oriental d'un projecte de confederació danubiana; el triomf de l'ultra-proteccionisme britànic; la gran crisi econòmica que passem, i, com a conseqüència, el formidable exèrcit d'atur forçós, el qual no fa res més que donar tota mena de possibilitats al proletariat... S'ha vist mai una juxtaposició de tantes eventualitats de primer ordre? S'havia sentit mai, cruïrir l'armament de tal manera?

M.

La política és una qüestió de sacrifici, mai no és una finalitat de professió lucrativa.

un sarcasme

Efectivament, el correctiu Azaña que fou aplicat a l'exèrcit, creiem que esta bé, potser calia fer-lo més radical, però deixem-lo per bé. Ara, el que és intolerable, i ben segur que si l'Azaña ho hagués previst ho hauria evitat, és el que s'ha esdevingut amb certs militars, servidors repugnants del rei durant la monarquia i ara enemics disfressats de la República. Sols volem referir-nos a un cas concret. Es tracta d'un capità. Hom va tenir el desencert de no bandejar-lo de l'exèrcit, però almenys es tingué l'encert de traslladar-lo de Figueres. Malgrat tot, la gestió ha fallat. Ja tornem a tenir-lo per ací. Alguna mà subterrània de la política figuerenca l'ha fet venir. Es més, la seva vinguda sembla talment com si fos una burla al preuat capità Pérez del Castillo. La presència d'aquest home ha deixat un ambient d'indignació, no pas perquè ens faci nosa - és poca cosa per nosaltres -, sinó pel que representa la seva tornada: és una mofa a la República.

Aquest capità junt amb *otras hierbas*, són aquells que eren tan valents quan era vigent la vergonyosa llei de jurisdiccions. Ens causa tristesa veure que aquesta genteta tan *chula* encara formen part de l'exèrcit. Pobra República si s'ha de refiar d'ells!

rellotges i sempre rellotges
CASA QUINTANA

dia 7 febrer 1932

commemoració del segon aniversari del traspàs
d'aquell home liberal, amic nostre,

martí vilanova

confiem que tot el poble anirà al cementiri a
homenatjar-lo.